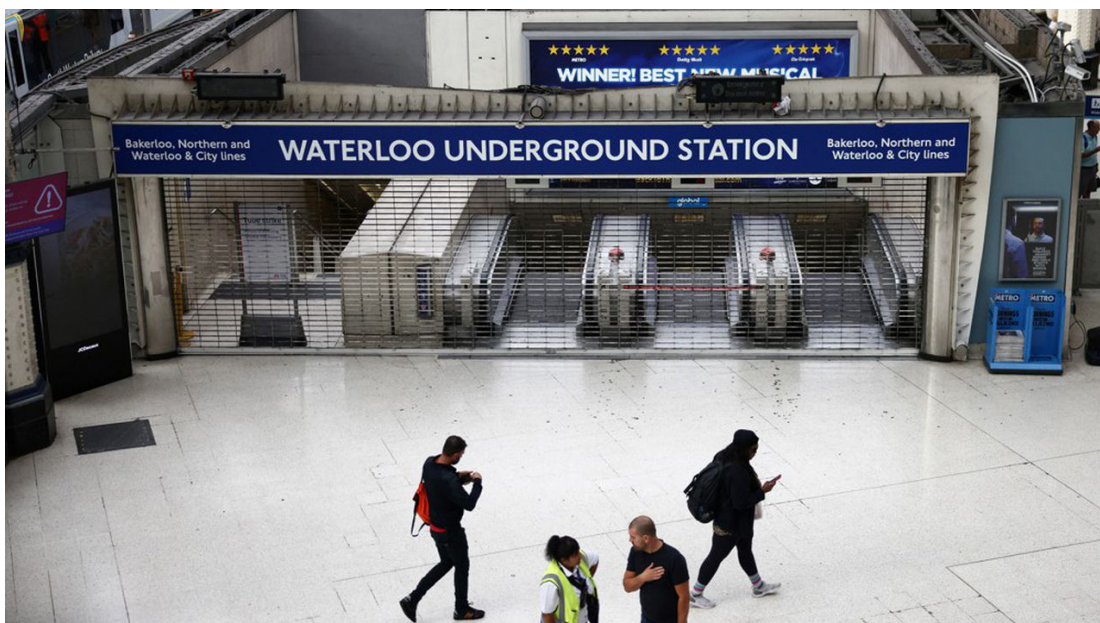

L'ILLA DE GRAN BRETANYA ÉS UN VAIXELL QUE S'ENFONSA, QUE FA AIGÜES

Després de tantes setmanes perduda en les cerimònies per Elisabet II, ha tornat la realitat. El país, fa poc un imperi que durant segles en els cinc continents ha saquejat, ha espoliat els diferents territoris i massacrat les seves poblacions; ara, sense a penes colònies i la Commonwealth en perill, els retorna la misèria i el malestar que ha creat els darrers segles colonials.

Passant el Brexit, la covid, la guerra d'Ucraïna, les crisis econòmiques i energètiques, Anglaterra torna a semblar-se, socialment, a l'època victoriana del segle XIX, amb les novel·les de Charles Dickens, d'*Oliver Twist* i *Temps Difícils*, amb milions de persones patint misèria absoluta i nombroses manifestacions de protesta que es van estenent arreu del país, com talls provocats pels treballadors de les diferents empreses privades que gestionen el sistema ferroviari del país. També es pot trobar a faltar, de

preveure properes restriccions en el consum elèctric.

Això fa que milers d'anglesos estiguin acabant amb l'existència d'espelmes a les botigues fins el punt que hagin desaparegut la majoria de ciris a les esglésies, fet que ha obligat a l'arquebisbe de Canterbury a adreçar-se a tot el Regne Unit perquè cesi el saqueig, tot afirmant que no cal patir perquè Déu en la seva bondat infinita il·luminarà tot el país que ha estat la llumenera del món durant tants segles.

manera puntual, algun producte a les estanteries dels supermercats.

Paradoxalment, en una economia que fa figa per tots costats s'ha doblat la despesa militar. Continuen disminuint les subvencions socials en una inflació galopant, agreujada per la nefasta política de l'actual primera ministre Liz Truss, obsessionadament devota de Thatcher.

Tampoc no es disposa de reserves de gas per la manca d'amuntegament, a diferència dels països del continent europeu, fet que fa

